

Секція 2

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЕФЕКТИВНОГО НАВЧАННЯ ФАХОВОЇ МОВИ В ТЕХНІЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

АДАПТАЦІЯ СТУДЕНТІВ СТАРШИХ КУРСІВ ДО МАЙБУТНЬОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Бабай Людмила Володимирівна

старша викладачка кафедри європейських мов

Державного біотехнологічного університету

e-mail: Lydmila_babay@ukr.net

Процес удосконалення професійної підготовки в Україні надав можливість готувати висококваліфікованих, конкурентоздатних фахівців. Завданням вищої освіти є підвищення якості навчання, широке впровадження самостійної роботи, дистанційної освіти та підготовка спеціалістів до вимог безперервного професійного розвитку протягом усього професійного життя. Завдання щодо поглиблення рівня засвоєння професійних знань, практичних навичок та підготовка їх до самостійної практики. Особливості соціальної адаптації студентів до професійної діяльності є необхідною умовою зворотного зв'язку між вузом і зовнішнім середовищем, яка формує потреби сучасного суспільства.

Адаптація до професійної діяльності є складним динамічним процесом формування системи відносин до професійно-трудового середовища, розвитку і самореалізації професійних намірів і планів. Практична підготовка студентів має на меті набуття ними професійних навичок і вмінь, і є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми для здобуття кваліфікаційного рівня. Підготовка майбутнього спеціаліста має ґрунтуватися на здобуванні теоретичних знань та оволодіння практичними навичками.

Основними факторами, які визначають особливості соціальної адаптації студентів до майбутньої професійної діяльності у вузі, є:

- 1) вуз – як агент соціальної адаптації до професії;
- 2) організація, в якій студенти проходять виробничі практики - як агент соціальної адаптації до професії;
- 3) особистісні особливості студентів.

Практична підготовка студентів є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми для здобуття кваліфікаційного рівня і має на меті набуття ними професійних навичок і вмінь.

На сьогодні теоретична підготовка стає основною завдяки електронним навчальним платформам у той час як вдосконалення практичної підготовки фахівців на до дипломному етапі залишається актуальним питанням (Неруш, Родинський, Мозгунов, 2008: 2).

Відповідаючи на нові вимоги життя, слід говорити не про навчання, а про формування спеціаліста як професіонала, творця, організатора, людини з демократичним, високогуманним державницьким світоглядом (Туркіна, 2011: б). Не втратили сьогодні своєї актуальності і слова великого українського поета Т.Г.Шевченка «Учітесь, читайте, чужому научайтесь, й свого не цурайтесь». Сучасна система підготовки майбутніх фахівців орієнтована, головним чином, на забезпечення студентів необхідним обсягом знань. Звичайно, фахівець зобов'язаний мати певний рівень знань і практичних навичок.

Науково-технічний прогрес, який у багатьох країнах світу вимагає від усього трудового населення чималої кваліфікації, зажадав піти на гігантські вкладення матеріальних коштів у педагогіку, ефект від яких очікується через 20–25 років. Вирішальне значення набуває проблема підвищення інтелектуального освітнього рівня населення.

Статистичні дані показують, що максимум творчого мислення припадає на вік 25–35 років, тобто це вік нинішнього студента, аспіранта, молодого спеціаліста.

З різноманітності первинної підготовки студентів впливає необхідність розроблення та застосування гнучких індивідуальних прийомів, щоб у будь-якому різноплановому колективі менш обдаровані не відчували себе неповноцінними, «середняки» не були приречені на відмову від зусиль, а більш підготовлені й обдаровані отримували б достатнє навантаження, а головне, не сповнювалися б комплексом надповноцінності.

У процесі професійної підготовки кадрів все ширше використовується комп'ютерна техніка, інтерактивні дошки, бази даних, мультимедійні електронні засоби, автоматизовані системи тестування, телекомунікаційні та інформаційні ресурси мережі Інтернет (Іванов, 2006: 6).

Список використаних джерел

1. Притика Ю. Проблеми впровадження стандартів Болонського процесу. *Правовий тиждень*. 2009. 26 трав. С.6.
2. Неруш П.О., Родинський О.Г., Мозгунов О.В. [та ін.] Інтеграція навчального процесу – основа ефективності кредитно-модульної системи навчання. *Медична освіта*. 2008. №4. С.16-17.
3. Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки: Закон України від 09.01.2007р. № 537-V. *Відомості Верховної Ради України*. 2007. №12 С. 102.
4. Суліма Є. Невідкладні завдання системи вищої освіти на новому етапі Болонського процесу. *Вища школа*. 2010. №11. С. 5-13.
5. Туркіна М.В. Сутність поняття самостійної навчально-пізнавальної діяльності студентів у психологічній літературі. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка*. 2011. №5 (216). С.110-114.
6. Іванов В.Ф. Сучасні комп'ютерні технології і засоби масової комунікації: аспекти застосування. Київ. ІЗМН, 2006. 352 с.
7. Вища освіта України і Болонський процес. Навч. посібник за ред. В.Г.Кременя. Тернопіль. Навчальна книга – Богдан, 2004. 384 с.